

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLIV. ÉVFOLYAM 510. SZÁM 2000. ÁPRILIS

4

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY
1773 – 1805

Csokonai szép versével köszöntjük a tavaszt. Furcsálljátok némelyik sorát?

Nem csoda. Hisz 200 évvel ezelőtt írta a költő.

A nyelv sokat változott azóta, de az öröm ma is a régi.

TAVASZ

Virágokból szövött ruháját
A tarka rét már hímezi,
Az ezüst csergetegek táját
A gyenge nád bépremezi.

A méhek a szellőcskéken
Szerteséjjel bonganak,
A virágzó csemetéken
S lóherén megszállanak;

S oly csillogva függnek onnan
Alá a kis állatok,
Mint a holdfénytől újonnan
Megaranyzott harmatok.

A lepkék megvidámodva
S önnön választásukon
Soha meg nem állapotva
Lengnek a virágokon;

Majd visszafelé ingatják
Onnan tarka szárnyokat
S a cseresznyéknek kutatják
Ismét a virágjokat!

Amott homályos odvában
Kandikál a fehér nyúl,
S piros szemét bámultában
Forgatván be-berándul.

Ludak sárga libáikkal
Sétálva járnak a gatz,
S berzenkedő szárnyaikkal
Úzik a lompos kuvaszt.

Amott fut az ól mentében
Egy kis fürge, dolgos lány,
Tarka kosár a kezében,
A tyúk fut nyoma után:

Most megáll, s üres vetéssel
Őket a kis csintalan
Megcsalja, ím gyors lépéssel
Odafutnak hasztalan;

Majd hirtelen a kosárról
Árpát szór le azoknak;
Nézi, hogy egymás hátáról
Mint esznek s civakodnak.

Lágy dúcából hahotával
A kék galambka kijő,
Nyakát pirosuló lábával
Gyengén kapargatja ő.

Csipked orrával melléhez,
Szép szárnyain babirkál,
Minden megvan, és hímjéhez
A ház fedelére száll:

Összecsapják víg robajjal
Mind a ketten szárnyokat,
S folytatják tördelt kacajjal
A kert felett útjokat.

Itt sír egy tyúk s a melléket
Borzadt tollal futja bé,
S az imént költ kis récéket
Csalja a száraz felé;

De szavára nem ügyelvén
Végigfutják a tóközt,
S a habokon általkelvén
Háphápolnak a nád közt.

A barna, s csillámló porral
Béhintett kankalinok
Úgy állnak ott ékes sorral,
Mint tömött csillagzatok.

Mellettek truccolva járván
A páva, és zöld farkát
Szivárvány-módra kitárván,
Hányja színváltó nyakát.

S a rekettyék nyájas karral
Összefűzvének águkat,
kellemetes zürzavarral
Mutatják itt magukat.

A galagonya lóbálja
A part szélén vesszeit,
S a vízbe nézvének csudálja
Fehér s piros díszzeit.

DERÜL-BORUL

Fehérszirmú kökényvirág.
Fehér fátylat ölt a világ,
reggel óta zápor gyöngyöz,
megfürdenek a göröngyök,
sóhajtanak dombok, lankák,
hallgatják a búbosbankát,
tojással telik a fészek.
Süti a nap az egészet,
aztán megint hull a zápor...
Április ez a javából.

**Másold a nyuszit egy papírcsík elejére,
hajtogass legyezőt, vágd ki a körvonalak
mentén (a kezét ne!), nyisd szét, és rajzolj
arcot, ruhát mindeniknek.**

LÁSZLÓ NOÉMI

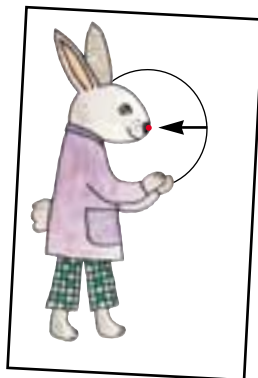
GARABONCIÁS

Egy kehelyben hány szírom,
hány virág a pázsiton,
hány mező az ég alatt,
hány esztendő elszaladt?

Mennyi illat, mennyi szín
száll a szelek szárnyain,
fellegek közt mennyi hang,
mennyi félrevert harang?

Ha elalszom, hol leszek,
milyen kedvel ébredek,
hullnak-e a csillagok,
mikor útnak indulok?

Hull a csillag, kő zuhan,
körbe-körbe jár utam,
szelek fújnak, hallgatom,
múltamat csak faggatom.

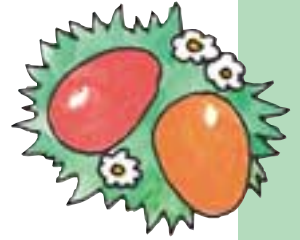
**Vágd ki a nyuszit és a korongot.
A nyuszit ragaszd nagyobb
kartonra. Helyezd rá a korongot
úgy, hogy a nyúl orra és a középpont
egybeessen. Másold a kartonra a kört, s 2
milliméterrel bennebb vágd ki. Vigyázz, le
ne nyisszantsd a nyuszi orrát, mancsát.
Szúrj át egy színes gombostűt az orrán.
Hátulról tűzd rá a korongot és egy parafa
dugót. Ha a dugót forgatod, a nyuszi
dobálni kezdi a tojásokat.**

Kellemes húsvéti

ünnepeket
kívánunk!

Szabad-e bejönni ebbe a kis házba?

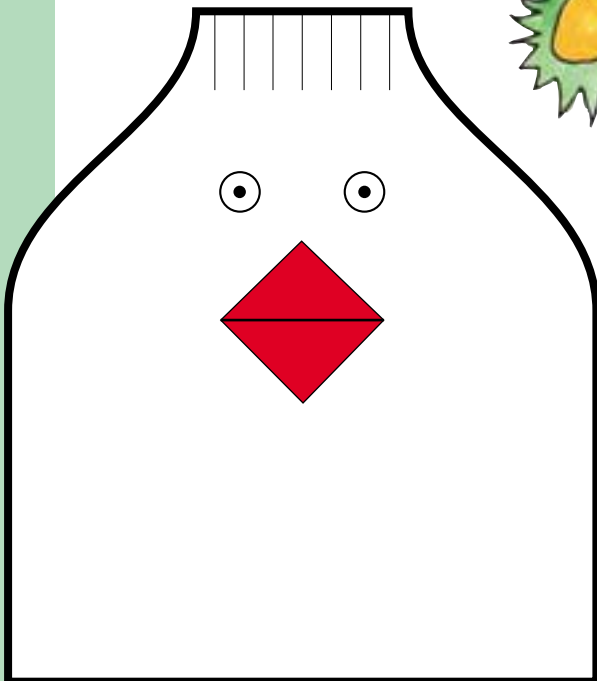
Hol lelem, merre van a ház szép virágszála?

Meglocsolom egy-kettőre, hogy viruljon esztendőre!

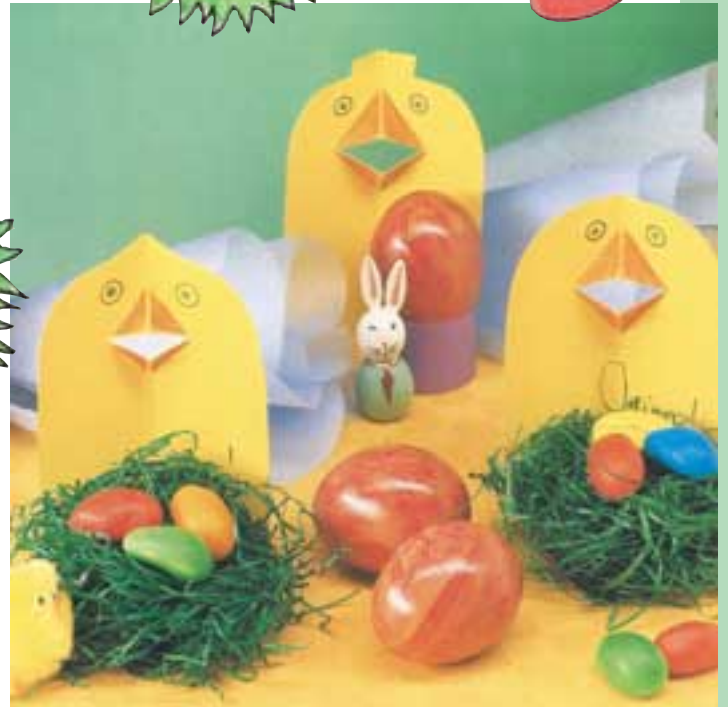
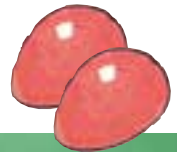
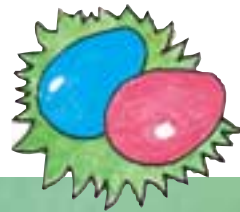
A kifújt tojásokat ferd színesre, fűzz át rajtuk szalagot, s csokorra kötve aggasd aranyesőágra. A képen látható koszorút botra tűzve vázába állíthatod, vagy a csillárra kötheted.

Messze földön jártam szép harmatos reggel,
arany tündérlút vizéből vizet merítettem.
Arany tündérlút vizével öntözgetni járok,
olyan szagos, mint a rózsa, gyertek ti is, lányok!

Ragassz a csibe-kártya hátára sárga papírt, vágd körül, a bóbitáját, a csőrét vagdossd be, hajtsd kettőbe előre-hátra. A csőrét told előre. Készíts többet is belőle.

Rózsa, rózsa, szép virágszál,
szálló szélben hajladozzál,
napsütésben nyíladozzál,
meglocsolak, illatozzál.

Itten e ház udvarában egy kis bimbó nőtt,
Nevelje a szépre, jóra fel a teremő.
Vizet hoztam a tövére, szálljon áldás a fejére,
Az Istentől ezt kérem, piros tojás a bérem.

LÁZÁR ERVIN
MESE
JULINAK

És akkor bejött az ablakon egy cserkesz. A gombja gesztenye. Juli eloltotta a villanyt, hogy jobban lássa.

– Micsirkász, cserkesz?
– Cserkeszek – mondta a cserkesz.

– Mit cserkeszel?
– Lázrózsákat.
– Itt vannak az arcomon – nevetett Juli.

– Rózsamező, rózsató, úgy elviszlek, mint a kő – szavalta a cserkesz.

– Jaj, ez jópofa! – örült Juli. – Csak éppen semmi értelme.

– De rímel-bímel – mondta a cserkesz, és közelebb jött.

Nicsak, az orra is gesztenye!
– Az orrom gesztenye, a szemem mandola – énekelte.

– Talán mandula?
– No jó – egyezett bele a cserkesz –, az orrom gesztenye,

egyik szemem mandola, másik szemem mandula, a derekam mandulin.

– Mandolin, te buta – nevetett Juli.

– Akkor tehát – mondta újra a cserkesz – az orrom gesz...

– El ne mondd újra! – kiáltotta Juli.

– Tán az oldaladat fúrja? – háborgott a cserkesz.

– Újra fúrja – mondta Juli.
– Ezt mondd gyorsan.

Juli megpróbálta, nem ment, minduntalan az jött ki: újra fúrja.

– Mindig ilyeneket találsz ki – mérgelődött.

– Bocsánat – szégyenkezett a cserkesz, s hogy másra terelje a szót, megkérdezte: – Hogy van az egyeded-begyeded?

– Az egyedem-begyedem tengertáncol.

– Ki fújja neki?

– A Rezes Bandika rezesbandája.

– Ki rombitál?
– A rokodil.

– Ámulok-bámulok, majd el nem kábulok – tekergette a nyakát a cserkesz.

A nyaka nyárs!

– A nyakad nyárs – mondta Juli.

– Nyáron nyárs, ősszel csősz, télen fél, tavasszal tapasszal – így a cserkesz.

– Mondd el még egyszer! – kérte Juli.

A cserkesz egy darabig gondolkozott, aztán bevallotta:

– Elfelejtettem, fejemre ejtetten.

– Talán dinnyére ejtetten – javította Juli.

Az már igaz, a cserkesz feje dinnye volt.

– Ámbátor ennek ellenére – hősködött a cserkesz – az a fontos, hogy idetaláltam.

– Hogyan találtál ide?

– Hang után. Az orrodon kukorékolt egy szeplő.

– Nincs is az orromon szeplő – mérgelődött Juli.

– Hát akkor ki kukorékolt?
“Ez igaz – gondolkozott Juli –, ha nincs az orromon szeplő, akkor ki kukorékolt?”

– No várj, megnézem – mondta. Megtapogatta az orrát, s boldogan fölkiáltott: – Nicsak, van itt egy, itt kukorál s kukorékol!

– S a többi ezerkettő? – rosszmájúskodott a cserkesz.

– Azok ámuldoznak, mert ilyen szemtelen cserkeszt még nem láttak!

– Mondtam már – kántálta a cserkesz –, a szemem mandola.

– Mit csináltál mostanában? – kérdezte Juli.

– Uborkát egyeltem, őrséget kettőztem, dinnyét harmadol-tam, főzsiványt négyeltem, ötöltem, hatoltam, erdőben heteltem, miattad nyolcultam, nem kilencedeztem, gonoszt tizedeltem.

– Húha! – mondta Juli.

– Azt nem hoztam – csóválta a fejét a cserkesz.

– Hát mit hoztál?
– Apádnak almavesszőt, Györgynek gyömbérgyökért, anyádnak fűzfaágat.

– És nekem mit hoztál?

– Mesét.
– Hol van?

– Már odaadtam.

Juli keresgélni kezdte maga körül a mesét, a cserkesz teli szájjal nevetett: hiszen ez volt a mese.

– Hát azért ennek nem sok értelme volt – kritizált Juli.

– Az igaz – mondta a cserkesz –, de látszik belőle, hogy cserkeszlek.

– Én is cserkeszlek téged, cserkesz – monda komolyan Juli.

A cserkesz mosolygott, fénylettek a gesztenyéi.

Kiment az ablakon, vitte a lázrózsákat..

KOVÁCS ANDRÁS FERENC versei

EGY ÚR ÁNGLIÁBÚL

Volt egy pohos úr, nyála csorgott:
együttében lenyelte Yorkot...
Mellé Manchestert, Lincolnt, Wellset!
Soha ily éhet, titkolt merszet!
De hiába! Gyomra feszt korgott.

*

Volt egy lord: bámulta volt London!
Rágódott rengeteg mord gondon...
Megütte halk guta.
Gyászolja Kalkutta.
Nem morog többé: "Rontom-bontom!"

*

Élt a skót Felföldön egy holló.
Szófukar volt, sőt: nagyothalló!
Ha jött egy varjú,
s szólt hozzá: "Hauvarjú?" –
Annyit se vágott rá, hogy: "Helló!"

**Április elsejére
nevető-manót küldünk
nektek. Kívánjuk,
hogy veletek
maradjon
egész
évben.**

MÉSZELY JÓZSEF

BORDEAUX-1 MESE

Bordeaux*-ban volt egy kis pince,
Bordói bor volt a kincse.
A gádora alacsony volt,
De átfért, ki bornak hódolt.
Átfért rajta három vándor,
Mind a hármuk hájas kántor.
Átfértek ám! Nos, mit tettek,
A pincébe ha beértek?
Álló hétig bort vedeltek,
Énekeltek s korhelykedtek.
Csapra verték a hordóit,
S mind kiitták a bordóit.
Hogyha ki nem itták volna,
A mesém is tovább folyna...

* – boráról híres francia város, ejtsd: Bordó.

SZÁNTAI JÁNOS

TINTAPACÁK

Van egy barátom, Tintapacák,
nem tudni, talján, tót vagy kozák.
Keze alól, mint füstkarikák
kerülnek ki a tintapacák.

Feketék, sárgák, mintapacák.
Szemüket kinézik mind a macák:
ez igen, ez döfi, ez a pacák,
hogy tudja bűvölni ez a pacát!
Nem számít, talján, tót vagy kozák,
lennénk mi ujjai között pacák.

De jaj, nem érdeklik őt a macák,
számára nincs más, csak a pacák,
bűvöl-bájol: pacákra pacák.
Ilyen a barátom, Tintapacák.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

Tudott villámlani és mennydörögni a legokosabb, legpolitikusabb Habsburg, Mária Terézia, de ha lehetett, szép szóval, mosollyal intézte a dolgait. Legtöbbször sikerrel.

Eleinte hallani sem akartak a magyar karok és rendek arról, hogy megválasszák és megkoronázzák. Csakhogy Mária Terézia értette a módját, hogyan lágyítsa meg a dacos magyar urak szívét.

Az urak szabad királyválasztást követeltek. Mi volt a királynő válasza? Piros-fehérvörös drapériával bevont hajóval érkezett Bécsből. Még a matrózok is piros-fehérvörös öltözetet viseltek. Így indultak Pozsonyba, a királyválasztásra.

Mária Terézia híres szépasszony volt. A magyar urak szíve lángra lobbant. Kétszáznegyven hatlovas hintó kísérte a királynőt a kikötőből a palotájába. Ott Pálffy nádor föltette a kérdést az uraknak:

– Akarjátok-e királyotoknak Mária Teréziát?

– Akarjuk! – dördült fel a válasz. Meghatotta az urakat a piros-fehérvörös.

Jókor jött Mária Teréziának ez a lelkesedés. A poroszok, bajorok, franciák már Bécshez közeledtek. Nagy Frigyes, a porosz király szétverte az osztrák armádiát. Prága a franciák kezére került.

Ki segíthet a királynőn? Csakis a magyarok. Fekete trónon, gyászruhában ülő szépséges királynő, fején Szent István koronájával, karján a csecsemő trónörökössel, latin beszédben panasolja nehéz helyzetét. Őt csak a magyarok védhetik meg. Cserébe fényes jövőt ígért.

Könnyezett a királynő, és ezek igazi köny-

nyek voltak. Nem csoda, ha a magyar urak kardot rántottak és azt kiáltották:

– “Vitam et sangvinem!” – azaz: életünket és vérünket! Számos anekdota kering erről az esküről. A trónörökös, úgy mondják, felsírt az eskütétel alatt.

Állítólag azért, mert a királynő a hatás kedvéért belesípelt a hátsó felébe.

Hozzátoldották ehhez a kuruc lelkületű urak, hogy az “Életünket és vérünket” valóban eldörögték, de halkán hozzátették: “Sed avenam non” – azaz: zabot már nem adunk.

Ez valószínűleg kitaláció, az viszont tényvalóság, hogy a “Vitam et sangvinem”-et betar-

tották a magyarok. Csodaszerű gyorsasággal alakultak a magyar huszárezredek és gyaloghadosztatok, és az addig győzedelmes porosz sereg, élén a kiváló hadvezérrel, Nagy Frigyes királlyal megköstölhette a vereség keserű ízét.

A francia király, XV. Lajos csapatai is meghátrálnak a Rajnánál a Habsburgok csapatai előtt. Milyen különös tréfája a sorsnak, hogy a Habsburg csapatok élén Nádasdy Tamás vítezkedik. Az ellenfele is magyar, gróf Bercsényi László, Rákóczi

kuruc vezérének, Bercsényi Miklósnak a fia. Bercsényi László legendás híru vezére volt a francia huszároknak, a hadsereg főparancsnoka, Franciaország marsallja.

Mind a két vezér a kurucoknál bevált portyázó harcmódot alkalmazta, és ennek nem volt ellenszere se a porosznál, se a bajornál.

Mária Terézia hálás a magyar nemességnek, de a hála nem tart örökké. Az új vámrendelete nyíltan magyarelles. Egy példa: ha

MÉHES GYÖRGY

ÉLETÜNKET ÉS VÉRÜNKET

Mária Terézia

magyar árut visznek Ausztriába, a vám 30%. Ha osztrák árut hoznak Magyarországra, a vám 3%. A magyar földön kibányászott aranyat, ezüstöt, rezet Bécsbe szállítják. A magyarok nemesfémeket csak Bécsben vásárolhatnak, és a hazaszállítáért újabb adót fizetnek. Vallási ügyekben is kemény

Aranyozott udvari díshintó

Mária Terézia politikája. A 96 százalékban református Debrecen főbírája csak katolikus lehet. Ez a vallási türelmetlenség csak a magyarokra érvényes. A rácok és románok szabadon gyakorolhatják görögkeleti vallásukat. Őket jól fel lehet használni a magyarok ellen.

Bíró Márton, veszprémi püspök kemény lépést javasol: meg kell égetni a protestánsokat. Erre már nem volt hajlandó Mária Terézia. Különbösen is, a protestánsok kiirtásánál fontosabb kérdéseket kellett megoldania. Seregei sorra vereséget szenvednek. Végül is Nádasdy Ferencre, a híres huszárgenerálisra bízta csapatait a csehországi harctéren. Nádasdyval együtt lovagol a hivatalosan kinevezett fővezér, Daun Lipót, osztrák tábornagy is, akinek mindössze annyi a feladata, hogy rábólint Nádasdy parancsaira. A huszárok szétverik a porosz sereget. A császárnő megalapítja a Mária Terézia-rendet. Ki lesz az első kitüntetett? Nem Nádasdy, hanem Daun Lipót.

Mária Terézia seregeiben legalább egy tucat kiváló magyar csapatvezér szolgál. Közük a leghíresebb egy csallóközi kisnemes, Hadik András.

A porosz-osztrák háború 1757-ben már porosz földön folyik. Az osztrák sereg megfontoltan, lassan halad. Nem így Hadik András altábornagy. Maga mellé rendel ötezer huszárt, fogatoltat hat ágyút, és eltűnik. Ber-

lin falai alatt bukkan fel a serege. A berlini porosz őrség megbénul az ijedségtől, mikor a magyarok egyik trombitása megdönteti a berlini városkaput. Mivel a kapu nem nyílik, Hadik generális parancsára szétlövik a várkaput, és a huszársereg trombitaszóval vonul be a porosz fővárosba.

Hadik hatszázezer tallér hadisarcot követel. A burkusok alkudozni kezdenek. Remélik, hogy Frigyes király közben Berlin alá érkezik. De a királynak fogalma sincs a huszárkalandról. Egyébként ez a katonakirály nagyra becsülte az őt legyőző magyar vitézeket. "Mars igazi fiainak" nevezte őket. Mars a görög hitvilágban a háború istene.

Végül is háromszázezer tallérban alkudtak meg. Ajándéknak Hadik huszonnégypár himzett selyemkesztyűt rendelt Mária Terézia öfeliségének. A huszonnégypár kesztyű elkészült, Hadik át is adta a királynénak. Ott derült ki, hogy valamennyi kesztyű balkezes volt, de Mária Terézia nem vette célzásnak, nevetett rajta. Boldog volt, hogy megcsúfolták gyűlölt ellenfelét, a porosz királyt. Mária Terézia-renddel tüntette ki Hadik generálist. Ő volt az első magyar, aki megkapta a Habsburgok legmagasabb kitüntetését.

KIRÁLYASSZONY MACSKÁI

MÓRA FERENC nyomán

Mária Teréziáról mindenki tudja, hogy szerette a a magyarokat. Nem is csoda, hiszen a pozsonyi országgyűlésen “életüket és vérüket” ajánlották föl a királynőért.

Egy ideje azonban nem tartott több országgyűlést Pozsonyban, hogy a magyaroknak ne legyen alkalmuk otthon panaszkodni ki magukat. Akinek valami ügye-baja, panasza, kénnyalója volt, annak Bécsbe kellett mennie.

Egy alkalommal Buzogány András bocskoros nemesúr állt a királyasszony elébe. Nem akart ő semmi különöset, csak éppen Palkonyán egy gazdátlan telket, amelyiknek a birtokosa még Rákóczival kibujdosott.

– Fiai vannak-e kegyelmednek? – kérdezte kegyesen a királyasszony.

– Mégpedig ketten! – villant föl a büszkeség Buzogány András szemében.

– Tudja meg kegyelmed tőlük, szeretnék-e megnézni Bécsét!

Bizony az lett abból, hogy a királyasszony testőrző vitézei közé állt a két ifjú Buzogány. Hamar megszokták a jó helyet, az udvari dámákat, a cifra bálokat. Nemsokára otthonosabban érezték magukat Bécsben, mint Palkonyán.

Az öreg Buzogány András minden évben meglátogatta fiait. A harmadik őszön is beállított a bécsi udvarba, s megkapta a kabátja szárnyát egy lisztes hajú fiatalúrnak:

– Igazítson már útba, uramöcsém: a fiaimat keresem, a Buzogány gyerekeket.

– Poszogány, Poszogány? – tátogatta száját a lisztes fejű.

– Nini, Gyurka – rikkantotta el magát az öreg –, ugye te vagy a nógrádi alispán fia? Rád ismertem a csorba fogadról. Mondjad, no, merre lebzselnek a cimboráid!

– Nem érteget motyort – fintorgatta orrát a csorba fogú; s úgy elszaladt onnan, hogy majd magával rántotta az öreget.

Az meg úgy megdühödött, hogy nyilván utána vágja a kardját, ha egyszerre nyakába nem borulnak a fiai.

– Kisztihand, kisztihand, papa!

No, az öregnek se kellett egyéb, a kőangya-

lok majd' elszálltak ijedtükben az oszlopokról, ahogy ráförmedt a fiúkra:

– Micsoda? Ti már magyarul se tudtok; azt a madárijesztő mindenségit!

– Nem divat már magyarul beszélni – csön-desítették a gyerekek. – Nem szereti a magyar szót a felséges asszony. Azt mondja, úgy recsegropog az, mint kocsikerék alatt a kavics. Szebb annál a német.

Az öregúr elfohászokodta magát szép borsodi nyelvjárásban; azzal kirántva magát a fiai kezéből, csörtetett be a sok üres termen keresztül a királyasszony szobájába.

– Királyasszony, én Buzogány András vagyok, a Buzogány fiúk atyja.

– Mi jót hozott kegyelmed nekünk? – mosolygott az uralkodóasszony.

– Hoztam is, viszek is. Visszaadom a palkonyai adománytelket, amit fölséged nekem aján-dékozott. Vinni pedig a fiaimat viszem haza magyar embernek.

– De hátha nem mennek?

– Kik? Az én fiaim?

– Azok az én híveim.

– Vér vízzé nem válik – vágta oda dacosan az egykori kuruc. – A természetet még fölséged parancsa se tudja megváltoztatni.

A királyasszony nem szólt semmit, csak megrázott egy aranyos csengőt, és kiadta a parancsot egy udvari lakájnak:

– Mutasd meg ennek a magyarnak a macskáimat!

Egy kis benyílóba tessékelte be a lakáj a nemesurat. Nem volt abban egyéb egy bársonypokrócnál, azon pedig nem volt egyéb kilenc macskánál. A hosszú selyemszőrű, dudagömbölyű cicák szerte-széjjel szundikáltak a pokrócon; és lustán pillogtak föl az ajtónyílásra.

– “Meksimogatni” – vihogott a cseléd.

Az öreg nemesúr világéletében utálta a macskákat, de a királyasszony kedvéért erőt vett magán. A nagy vállalkozás azonban nem sikerült. Buzogány András úgy szaladt ki a macskaszobából, hogy maga is szégyellte. Mert fújva, prüsszkölve ugrottak neki a szikrázó szemű bestiák. Még akkor is alig szuszogott a nagy ijedségtől, mikor újra a királyasszony előtt állt.

– Mit szól kelmed hozzájuk?

– Grácia a fejemnek, elég rusnya jószágok; alighanem tigristejet szoptak kölyökkorukban.

– No, jöjjön be hozzám kelmed estére is, ha

csodát akar látni. Mikor én vacsorálok, akkor ezek a kis fenevadak mind ott állnak az asztalon. Mégpedig két lábon. A másik kettőben gyertyát fognak, úgy világítanak.

Térdet-fejet hajtott az öreg kuruc, mert értette, hogy mire céloz ez a beszéd. Összevissza bolyongta délután Bécs városát, még a szénáskereteket is megnézte; ott szalonnázott a boglyák árnyékában. De gyertyagyújtás idejére pontosan megjelent az udvarnál.

Ott már várták, és vitték a királyasszony elébe. Ott ült őfelsége egy kerek márványasztalnál, amelyik arany abrosszal volt leterítve. Azon pedig ott állt körben a kilenc macska,

mind a kilenc egy-egy égő gyertyát szorongatott a két mellső mancsában.

– No, Buzogány uram – pillantott oda Mária Terézia diadalmasan az öreg magyarra –, elhiszi-e már kegyelmed, hogy a szokás erősebb a természetnél? Úgy szelídítem én meg a szilaj magyarokat, mint ahogy ezek a vadmacskák meg vannak szelídítve.

A palkonyai kuruc odatoppant az asztalhoz, és kirázott a ködmöne ujjából egy egeret az arany abrossra. Délután fogta odakint a szénás-kertben.

A macskák elhajították a gyertyát, s úgy elkezdték kergetni az istenadtát, hogy még egy óra múlva is alig bírta őket összefogdosni az udvari cselédség.

Öreg Buzogány András pedig a bajuszát sodorva odaállt a királyasszony elé, és odarecsegte neki az igazságot:

– Elhiszi-e már fölséged, hogy vér vízzé nem válik?

SOVÁNY EMBER KÖVÉR MALACA

NÉPMESE

Volt egyszer, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy nagyon sovány ember. Ez a sovány ember nem volt több, mint három mázsa.

Ennek a sovány embernek volt egy nagyon kövér malaca. Ez a malac többet nyomott valamivel, mint három kiló, pedig még csak hároméves volt.

A sovány ember nagyon szerette volna, hogy a malac jól meghízzék, s ezért minden három hétben egyszer adott neki moslékot, de még hozzá rengeteget, egy egész literrel. Akár akarta a gazdája, akár nem, a malac mégis állandóan hízott: egy-egy evéskor három dekával is nehezebb lett. A sovány ember ezt nagyon kevesellte, s annyira bánkódott, hogy még az ételt is sajnálta magától: csak három kilót hízott minden étkezéskor.

Ennek a sovány embernek volt egy még soványabb felesége, aki körülbelül négy mázsa lehetett. Ez az asszony alig evett. Olyan zsugori volt, hogy reggelire csak három liter tejeskávét tudott meginni, s kenyeret is nagyon keveset evett hozzá. Ritkaság, hogy három kilóval beérte volna, no meg három hosszú szál kolbász melléje – igazán nagyon kevés: hát csak ennyit evett. Délebédje még a reggelinél is gyatrább volt: kilenc darab háromkilós tyúk harminc tojással megsütve. Levest alig evett

hozzá. Három harmincliteres üstben főzte, de még ezt is alig bírta megenni, ezért még három harmincliteres fokhagymamártást és harminc kiflit evett hozzá étvágygerjesztőnek. Ilyen szörnyű keveset evett. Az ura nagyon haragudott reá ezért, ő pedig csak napról napra tengette sovány életét. Egyszer a sovány ember úgy felbosszankodott, amiért a felesége olyan keveset eszik, hogy így szólt:

– Minek hizlalom én ezt a kövér malacot? Úgysem eszel rendesen, hát én nem kínlódom vele többet! – ezzel úgy földhöz vágta, hogy száz darabra ment.

Meg kell mondani: a kövér malac már olyan kövér volt, hogy alig győzték lesni, miként tudott akkorára meghízni. Már volt vagy három kiló meg három deka.

Most már mi lesz, ha a malac száz darabra ment? Hetedhét országon is túlra közhírré tették, hogy abból a ménkű nagy malacból óriási nagy, fényes disznótort csapnak.

Jöttek is csóstól a népek, hetedhét országon túlról is érkeztek a vendégek. Volt ott szegény, gazdag, kicsi, nagy, mindenféle rendű meg rangú ember. Én is köztük voltam, egy háromkilós csontot kaptam. Úgy megörültem neki, hogy három napig, amíg a disznótort tartott, mind azt nézegettem.

Ahogy a malacot behozták, a sovány asszony egyből befalta, s három pillanat alatt le is nyelte. Hát a nagy vendégsereg? Három napig csodálta, hogy a sovány asszony milyen keveset eszik, s csak akkor hagyták abba a lábatlankodást, mikor már a szemük is kopogott az éhségtől.

A jó modor emberségünk fontos része. Tanuljunk együtt viselkedni: **AZ OSZTÁLYBAN**

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

ILLIK, NEM ILLIK

Napjaid jelentős részét az iskolában töltöd. Ne kövesd el ezeket a hibákat.

MÜLLER KATI rajzai

A helyes januári válaszok: Az utcán nem illik semmilyen szemetet eldobni, másokat lökdösve száguldani, hangoskodni. Nyertesek: Suba Norbert, Marosvásárhely; Holczman Edit, Székelyhid és Sebesi László, Egri.

ADORJÁNI-NAGY ARANKA

CINKE-SZÓ

Juharfa tetején
áll egy kis kovács,
szorgos kezében
ezüst kalapács,
ezüst üllőre
csapkod szüntelen,
szálldos ezüstös
hang a zöld hegyen,
pattint színezüst
szikrát szerte-szét,
hajnaltól alkonyig
mint egy műhely
visszhangzik
erdő és a rét,
ezernyi fény-nyilat
lövöldöz a Nap,
ébredő rügyecskék
szárnyat bontanak.

Beküldte Léczfalvi András,
Dés

CSÁVOSSY GYÖRGY

ÁPRILIS

Szeleburdi szél,
libbenő levél,
dongó dongótánc –
visszatér a tél?

Jön-e már a nyár?
Füsti fecsképar,
Milyen idő jár?
– Huncutkedvű, friss,
bolond április.

Beküldte Ercsei Sándor,
Sáromberke

Szólj, szám!

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

Kincsünk –
anyanyelvünk.

Magyar Nyelv! Édes nemzetemnek nyelve! Teáltalad szólaltam én meg legelőször. Az én elmémnek gondolatja mindenkor feljebb emelkedett teáltalad, mint más idegen nyelvek által.

Csokonai Vitéz Mihály

Keresd meg és használd az alábbi idegen szavak magyar megfelelőjét:

flakon, borkán, parizer, burduf, sztix, szukk, árdéj, gogos, franzella, gretár.

Egésztítsd ki állatnevekkel a hasonlatokat:

Mérges, mint a ...

Gyáva, mint a ...

Csökönös, mint a ...

Hiú, mint a ...

Bátor, mint a ...

Lusta, mint a ...

Fejtsd meg a képes közmondást.

Januári megfejtések: A tó partján sétálok. A parkban járnak a sétálók. Őt hógolyó... Tanítom őt. Rongyot gyűrünk. Elgurult a gyűrünk. A tanítók türelmesek. Tudok, másokat is tanítok. Ép testben ép lélek. Épp idejében... Állszakállt növesztett. Levette álszakállát. Kiállt a csapatból. Nagyon kiált.

Nyertesek: András Tímea, Felőr; Ravasz Mónika, Csík-szentkirály és az **etédi harmadikosok**.

LÁSZLÓ B. A. – MÜLLER K.

ZENE – ÉPÍTMÉNYEK

– Nem tévedtünk el, kedves barátom? – aggodalmaskodott Kompona Károly. – Mintha ókori görög épületek közt járnánk.

– Nem, dehogyan – nyugtatta meg Arány András. – Pontosan oda ért tér-idő gépünk, ahova vezettem: a XIX. század elejére, a **klasszicista** korba, melynek építészei tökéletesnek tartották az ókori alkotásokat. Ásatásokat végeztek, felmérték, lerajzolták a még meglévő ókori épületeket, és igyekeztek pontosan lemásolni az antik formákat, arányokat.

– Új ókort teremtettek?

– Nem éppen. Hiszen a legtükételesebb másolat is magán viseli a másoló világszemléletét – új, önálló építészeti stílus született. A klasszicista épület fontos jellemzője a bejárati oszlopsor, a háromszögű oromzattal fedett **portikusz**. A barokk kor mozgalmas alaprajzai és homlokzatai helyébe nyugodt, egyenes vonalak, egyszerű mértani tömegek – kocka, téglatest, félgömb – léptek. A belső díszítések is mérséklődtek.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

Kitalálka

A szonáta és a szimfónia negyedik, utolsó tétele kötelezően **rondó**. A rondó régi körtánc, melyben egy-egy táncos új zenére szólót táncolt, majd mindenki folytatta a kezdődallamra. A rondó mint zenei forma is így építkezik: ABACADA. Kompona Károly gyümölcsökből rajzolt rondót.

András és Károly közös feladatot küld most neked: rajzolj utcarészletet (házsort) rondó formában és küldd el nekünk.

– Meddig tartott az ókori művészet csodálata? – kérdezte Károly.

– A XIX. század első felére volt jellemző. De közben más, úgynevezett “historizáló”, a múltat idéző stílusok is megjelentek: a **neogótikus**, **neoreneszánsz**, **a neobarokk**. Az építészek a régi korok, a távoli, keleti vidékek vagy a népművészet elemeiből is merítettek, de a modern kor épí-

A londoni polgármesteri hivatal

tőanyagait – betont, öntöttvasat – használták. Hát a kor zenéje miből építkezett?

– Az épületek mértani vonalaira emlékeztet a zeneművek szigorú szerkezete, ünneplőessége – nézett körbe Kompona Károly. – A klasszikus zene jellegzetes műfajai a 4 tétel **szonáta** és a **szimfónia**, illetve a három tételből álló **versenyművek**. A szo-

A budapesti Vigadó homlokzatán keleties elemek keverednek népies díszítőmotívumokkal.

nátát zongorára és hegedűre írták, a szimfóniát teljes zenekarra.

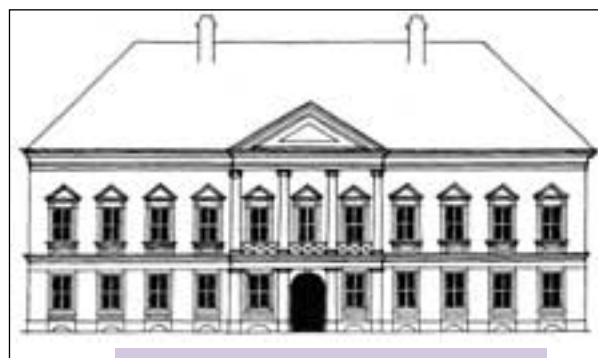
– A versenymű lényegét a névből kitalálom – csillant fel András szeme. – Egy szólóhangszer és a zenekar szólamai felelgetnek, versengenek egymással.

Károly bólintott.

– Mindhárom műfaj óriása **Ludwig van Beethoven**. Hiszed-e, hogy a legszebb műveit teljesen süketen, csupán belső hallására, zseniális zenei memóriájára alapozva komponálta?

– Mintha egy építész vakon tervezné meg boltíveit – sóhajtott meghatottan András.

– Ne szomorkodj, hisz Beethoven zenéjében is a vívódást, a fájdalmat mindig legyőzi az erő, a hit, a derű.

Jellegzetes klasszicista homlokzat

Kapcsold be a rádiót április 1-én, szombaton reggel 9 és 10 óra között. A kolozsvári és a vásárhelyi stúdióból Kompona Károly zenét küld nektek ehhez a meséhez. Míg hallgatod, vágd ki a hátlapot.

Januári megfajtések: *A mai zsonglőr ügyességi mutatványos a cirkuszban: több tárgyat dobál fel és kap el. Erdélyi gótikus templomok: a kolozsvári Szent Mihály templom, a brassói Fekete-templom.*
Könyvjutalmat nyertek: **Bekő Júlia**, Nagykároly; **Simon Péter Bálint**, Vajdakamarás és **Fáy Zsolt**, Nagybánya.

BITAY ÉVA
**A
 HULLÁMOS
 PAPAGÁJ
 ÉS A
 KANÁRI**

Szeretnéd, ha vidám csivitelés köszöntene, amikor hazáérsz? Tarts papagájt vagy kanárit. Állandó csevegésével, játékoságával sok vidám percet szerez majd a családnak. Ujjadra, válladra száll, csacsog, "csipkelődik".

A hím kanári valóságos füttyművész, az egyedül tartott fiúpapagájt pedig kitartó munkával beszélni is megtaníthatod. Persze ez nem tudatos beszéd, hanem ügyes hangutánzás. Ismételd neki rendszeresen és hangosan a szavakat. Ez a magányos tanulás nekünk örömet okoz, de papagájunknak aligha, hisz őshazájában, Ausztráliában nagy csapatokba verődve él. Kedveli a társaságot, nem szeret egyedül lenni.

A tenyésztők a papagájok és

kanárik számos változatát hozták létre.

Madárkád kalitkája legyen tágas, padlóját szórd fel homokkal. Gondoskodj fa ülőrudacsokról, játékszerről: hintáról, gyűrűről!

A kalitkát úgy helyezd el, hogy kis lakója részt vehessen a család életében! Tedd világos helyre, ahová nem tűz be közvetlenül a nap. Óvd a huzattól, hőmérsékletváltozástól. Naponta gondoskodj friss vízről és éleletről, s henteente egyszer egy kis "locsipocsiról": fűvókás üvegből permetezz rá langyos vizet.

Tápláléka naponta egy kávéskanálnyi magkeverék, gyümölcs és zöldség (a káposzta kivétel!). A vizes salátától, spenóttól hasmenést kaphat.

Minden nap legalább 4 órát hagyd szabadon röpködni a szobában. Az ajtót, ablakot gondosan zárd be, a függönyt húzd össze, nehogy kirepüljön vagy nekirepüljön az ablaknak. Ha

elfáradt a röpködésben, előszeretettel pihen egy családtag fején. Ha kalitkáját tisztán tartod, és mindig ebben eteted, a kirándulás után magától visszatér bele, hiszen azt tekinti otthonának.

Téves hiedelem, hogy a madárka betegséget terjeszt. Ha borzolt tollal gubbaszt, fejét szárnya alá dugva kókadozik, biztosan beteg. Vidd állatorvoshoz.

Helyes tartás mellett a hullámos papagáj és a kanári 10-15 évig él, de más fajok a 100 évet is megérik. Tehát életre szóló barátot nyerhetsz csivitelő kedvencedben.

Havonta
 3 díjat
 sorsolunk ki

KISKÖPÉ

A papagájon és a kanárin kívül még milyen madarakat szoktak kalitkában tartani?

Januári megfejtés: édességet ne adjunk a kutyának.

Nyertesek: Barabási Tivadar, Marosvásárhely; és a csíkmenasági harmadikosok.

POMPÁS KIRÁLYLEPKE

Az egyik legismertebb vándorlepke. Hazája Amerika, de szinte az egész világon elterjedt. Nappali lepke. 10 cm fesztávolságú, erőteljes szárnyának köszönheti, hogy kitűnő repülő. Erőteljes narancsfekete mintázata figyelmezteti a madarakat, hogy a lepke mérgező. Hátsó szárnya kerekesebb, és fonákja világosabb. Hernyója fekete-sárga csíkos.

TALÁLD KI!

1 Mátis Katalin Szilágyballáról olyan rejtvényt küldött, melynek első oszlopában az egyik, az utolsóban a másik testvérének a neve alakul ki. 1. Vörös bundás erdei állatom 2. Rosszul jegyezé 3. Színesbőrű 4. Éjjeli látomást 5. Toll "töltelke" 6. Becézett Attila

1					
2					
3					
4					
5					
6					

2 Szilágyi Evelin, Kolozsvár: egy tavaszi virág.

3 A következő szavak ellentéteinek kezdőbetűiből közelgő ünnepünk neve lesz olvasható – írja Theiss Róbert és Eliza Vajdahunyadról.

KÜLD	
ÍGY	
KACAG	
AD	
ITAL	
VESZ	

O	R	S	O	L	A	N	É	V	A		
M	Á	R	T	A	O	R	É	K	A		
Z	S	U	Z	S	A	É	H	E	L	G	A
M	R	I	T	A	M	Á	R	I	A		
E	L	L	A	I	Á	G	N	E	S		

7 Kiss Károly, székelyudvarhelyi olvasónk iskolájának neve alakul ki a sárga sorban, ha a függőleges oszlopokat keresztnevekké egészíted ki.

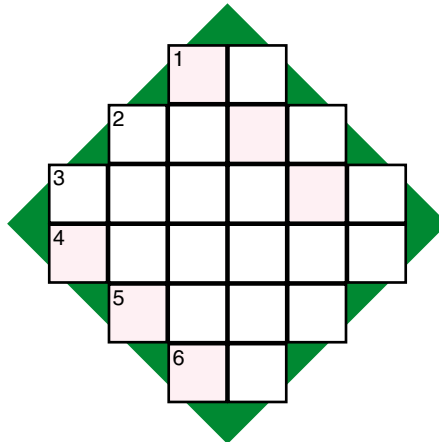
O	L	A	A	N	E	R	Á	O	Ó	R
M	G	R	L	N	V	O	R	L	R	S
I	A	I	I	A	I	N	A	I	I	I

**MÁRCIUSI
MEGFEJTÉSEK**

1. ibolya 2. egyetlen
3. Szent István

4 Birtalan Ferenc József, Kendről küldött újszerű feladatot: töltsd ki a hálót a meghatározások szerint, majd a megjelölt betűkből alkoss lánynevet.

1. Kutya 2. Vágóeszköz 3. Nem ébren lévő (névelővel) 4. Tanoda 5. Ravasz állat 6. Névelő

5 Csáni Krisztina, kolozsvári olvasónk rejtvénye megfejtése is tavaszi ünnep neve.

1. Kampó 2. Szőkik 3. Fémből készült fejedő 4. Sínen jár 5. Élelmet 6. Kap

1				
2				
3				
4				
5				
6				

6 Barkóczi Tímea, Marosvásárhely: a betűháló minden sorában két lánynev bujkál. Húzd ki őket, s a megmaradt betűkből egy újabb lánynev alakul ki.

– Négy lába van, két púja és az Északi-sarkon áll. Mi az?

– Eltévedt púpos teve.

Vajda Tímea,
Marosvásárhely

– Hogyan juthatunk fényhez a víz segítségével? – kérdi a fizikatanárnő.

– Ha lemoszuk az ablakot! – kiáltja be Peti.

Siklódi Levente,
Magyarpéterlaka

– Na, harapnak a halak? – kérdi a halász háta mögött egy bábmészködő.

– Dehogyan harapnak, nyugodtan meg lehet őket simogatni.

György Anikó Zita,
Bánffyhunyard

Autóvezető vizsgán:

– Mit csinál, ha zörög a motor?
– Felerősítem a kazetofont.

– Téged miért csuktak le? – kérdi egyik rab a másikat.

– Szolmizálásért.

– Hogyhogy?

– Azt énekeltem az utcán, hogy do-lá-ré-lá-dó.

Jenei Noémi,
Marosvásárhely

– A New York-i Szabadság-szobor egyik kezében könyvet, a másikban fáklyát tart. Mit jelképez ez a fáklya?

– Hogy sötétben nem lehet olvasni...

Róth Balázs Hunor,
Kézdivásárhely

– Kire bámulnak mindig tátott szájjal az emberek?

– A fogorvosra.

György Anikó Zita,
Bánffyhunyard

REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

Kedves rejtvényfejtő olvasónk!
Ezúttal egy talalós kérdést küldök
neked, melyet - lehetőleg meg-
fejtésével együtt - küldj el a
szerkesztőség címére.

Jó lenne, ha május 15-éig ide-
érne a leveled, hogy részt vehess a
sorsoláson!

NYERTESEK

a Rejtvénykirály

VAJNÁR ILONA rejtvénye

1	2	3	4	I	5	6	7	8	K	9	10	Á
11					12					13		
14				15		16			17			
18			19		20		21					
M		22				23		24				25
	26			27			28		29			I
30			31				32			33		
É		34			35				36			
37	38			39		40			41			42 M
	43				44		45			46		
47					48		49		50			
51				52			53		54			
M			H					V	RR			

A JANUÁRI REJTVÉNYPÁLYÁZAT meg-
fejtése hat olyan férfinév,
melyeket történelmünk
nagyjai is viseltek: **Hunor**
(Magor testvére, a hunok
őse); **Attila** (a hunok királya); **Géza** (feje-
delem, István király apja); **István** (állam-
alapító, első királyunk, szentté avatták);
László (árpádházi király, szentté avat-
ták); **János** (Hunyadi János, törökverő had-
vezér). Nagyon sok ügyes, alapos választ
kaptunk, sokan a fentieknél több példát is
felsoroltak. Közülük sorsoltuk ki a **nyerte-
seket**: **Székely Attila**, Csíkkarcfalva;
Török Gazi Adrienn, Magyarapus;
Csáki János, Albis; **Ravasz Mónika**,
Csíkszentkirály; **Sárdi Hunor**, Sepsí-
szentgyörgy; **Bálint Zsolt**, Kolozsvár;
Farkas Erika, Etéd; **Kövecsi Attila**,
Székelykeresztúr; **Egyed Ramóna**, Kéz-
dimárkosfalva és **Paizs Enikő Hanna**,
Kovászna. Gratulálunk!

VÍZSZINTES

1. A talalós kérdés első része

- Mozzat
- Piszok
- Béres mással-
hangzói
- Kihalt nyelv
- Nem eredeti
- Orbán Noémi
monogramja
- Jön Zorro!
- KULAK
- Ilyen étel a töltött
káposzta is
- Elakad, meg...
- Háziállat
- Krumplit, lisztet tar-
tanak benne
- Nagy Andor névjegye
- Vés

31. TATROSI

- Téli csapadék
- Tiltószó
- Idegen szóval:
mezőgazdasági
- Alkotás
- SKYRM
- Ütőér
- Nagyszerű
- Egymás mellett álló
dolgok alkotják
- Bíró András névjegye
- Mesterkélten
finomkodó
- Nullás
- EOL
- Akar, románul
- Északi nép

FÜGGŐLEGES

- Gabonát őrölnek
benn

- Lendület, románul
- LGT
- Japán helység
(YAIZU)
- Kák!
- Erdei, bokron termő
gyümölcs
- Mint a vízszintes 27.
- Hímzésféle
- Ház nyílása
- DRAKE
- Biztatás
- OLENI
- Nagylyukú szita
- Téli csapadék
- Egyik alapszín
- Csonthéjú
gyümölcs
- Loholni kezd!
- Idős

- Lyuk
- A fa meghozá
gyümölcsét
- Katonának ír be
- Ragaszkodó
- Hányaveti, hetyke
- Ezen a napon
- Barna bőrű
- Erdei, bundás állat
- Vicc
- Szalagcsokor
- Beültetett terület
a ház körül
- Német város
- 47. A talalós kérdés
második része**
- Sérülés
- Sír
- Antal Erika névjegye

LEVELEZŐ

Nánási Noémi tanító néni és kisdíákjai Érmihályfalván

Máté Imre költőre emlékeztek. Be-

lényi Boglárka Halmiból, Maxim Orsolya Nagyenyedről, Ulesan Csaba Disznajóból küldött elismerő sorokat a Napsugárról. Orsi szerint "a rejtvényektől okosabbak, a viccektől vidámabbak" lesztek, Boglárka azt kívánja, hogy "mésében és szép versben ismerjen meg minden gyermek" bennünket, Csaba pedig így ír: "Hazamegyek, elolvasom, rajta jókat nevetek, holnapután a postára felteszem a Napsugár-levelet."

Érdeklődéssel olvastuk a monói, a sepsibükszádi, a búzai, a szárhegygüdüci iskolások bemutatkozását. Amikor érkezett, már az áprilisi lapszám készült, így "havas" verseiteket, rajzaitokat jövő téli Napsugarunkban láthatjátok majd viszont.

Illyés Kinga, Vulkány; Juszku Eszter, Tárkányi Ildikó, Kiss Zoltán, Kolozsvár; Gencsi Márta, Gyergyószárhegy; Korpos Réka, Zetelaka; Koszta Attila, Szilágycseh; Bartha Lóránt, Mikóújfalú; Szalkai Tímea, Papp Irén, Nagyvárad; Dobos Zoltán, Kádár Csongor, Csíkszentdomokos; Ravasz Mónika, Csíkszentkirály; Barthos Mónika, Ozsdola; Bajkó Viola, Ditró; Bakó István, Marosvásárhely; Szócs Tímea, Nagyalambfalva; Kuhn Thomas, Temesvár.

*Szentkeresztbányai
gyerekek versei*

Tavaszdodik

*Leszáll a gólya
a közeli tóra,
háttha volna béka
a tóba.*

Imecs Emőke-Teréz

A három varjú

*Ott a három varjú koma,
ott, a kéményy telején,
kárognak kánonban,
kárognak nagy éhesen.
Jön a gazda mérgesen,
jön, de már elrepültek.*

*Ott a három varjú koma,
ott repülnek, fenn az égen.*

Vas Tünde

A szél

*Fúj a szél, csak fújdogál,
Fújja kisgyermek haját.
De ha a szél nem fújna,
Talán hideg sem volna.
Fúj a szél. Ha nem fújna,
Igen jó dolog volna.
De a szélnek fújni kell,
Ész mindenkinek tudni kell.*

Péter Noémi

Gábor Boldizsár, Mikóújfalú; Tolnai Julianna, Szilágypér; Kovács István, Tuzson Tamás, Kézdivásárhely; Sepler Orsolya, Mezőterem; Kiss Emese, Székelyudvarhely; György

Adrienne, Zetelaka; Szilágyi Ildikó, Élesd; Sajgó Levente, Gyergyóalfalu; Simó Csaba, Csikcsekefalva; Ilyés Lőrinc, Sebestyén Aranka, Zeteváralja; Rebeka Emőke, Málnási Krisztina, Vaszi Ágnes, Barót; Kakasi Adél, Búzásbesenyő; Imre Botond, Gyergyószentmiklós; Imecs Rita, Baróti Báborka, Csíkszenttamás; Kraft Imre, Alsócsernáton; Kelemen Zoltán, Maroskeresztúr; Zolcsák Zsolt,

Szatmárnémeti; Jánoska István, Alsóboldogfalva; Varga Ildikó, Marosvásárhely; Sándor Izabella és Mátyás, Farcád; Tóth Brigitta, Nagyvárad; Bálint Tímea, Hosszúfalú; Kiss Botond, Kolozsvár; Szakács Szabolcs, Magyardécse; Sipos Beáta, Kovászna; Burján Erzsébet, Homoródszentpéter.

Köllő Melinda, Csomafalva

ITT A TAVASZ

Az erdőn szép zöld minden,
ide jártam egész héten.
Kicsi, füttyülő madárkát láttam,
dorgó, börgő medvét találtam.
– Csip, csip, itt vagyok, itt,
nyuszika, mókus ügyel rám,
barátom az öreg fám.

**Tófalvi Izabella,
Székelyudvarhely**

Itt a tavasz végre már,
volt, aki csak erre várt,
itt vagyok például én,
a rózsadomb tetején.
Milyen szépek most a fák,
s a kék ég, mint a tenger.

**Bucuresteanu Alexandra,
Nagybánya**

Merk Erik Zoltán, Tasnád

Április derekán nagy örömem támadt:
Megláttam röpködni egy boldog fecsképart.
Először a házunk fölött körözött,
Azután az istállónkban röpködött.
Szaladtam is utána loholva,
Hogy lássam a tavasz hírnökét nyomban.
Hiszen tegnap gólyát láttam éppen,
Ahogy a tó partján kelepelt szépen.

**Kozma Hunor,
Gyergyószárhegy**

GALAMBODON LAKTAM EGYSZER

Galambodon laktam egyszer,
ott születtem, s nevelkedtem.
Galambodot el nem hagyom,
míg felmegyek a mennyekbe.

Ott is fogok rá gondolni,
le-lenézegetek,
s mikor egyszer megpillantom,
boldogságom el nem pereg.

Visky Zsolt, Kolozsvár

Simó Ferenc Zsolt, Marosvásárhely

Péter Szidónia, Felsőboldogfalva

**Nagy Réka Zsuzsánna,
Szilágyozvány**

Egy hideg reggelen
Kinéztem az ablakon,
Észrevettem a napot,
Hogy kopogtat ajtómon.

Kimentem az udvarra,
És énekelni kezdtem,
Lengébb ruhát vettem fel,
S vígan ünnepeltem.

**Gáspár Andrea,
Nagyvárad**

A VÁROSBAN

A városban
nagy a forgalom,
és nagy a zaj.

Nagyon sok
ember jár,
és mind másféle.

Én a városban
lakom, és ez nem
jó hely.

Ezért tanácsolom,
hogy nem jó
városban lakni.

**Pakot Ernő,
Marosvásárhely**

**Szász Noémi,
Marosvásárhely**

**Címlap:
Farkas Ráquel Éva,
Kolozsvár
Hátlap:
MÜLLER KATI**

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), VENCZEL JÁNOS (képszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
Ára 5500 lej

A francia forradalom után az ókori görögök öltözködését elevenítették fel a könnyű, mell alatt elvágott, pamut-szövet ruhák.

Ilyen bonyolult volt a krinolin fölé felvenni a ruhát.

Az 1800-as évek közepének klasszicista stílusára példa a Magyar Nemzeti Múzeum épülete.

KOROK - RUHÁK

A XIX. században a férfidivat leegyszerűsödött: elterjedt a hosszú pantalló és a kabát, amelyet hossza, fazonja, gombolása, szabása szerint zakónak, szalonkabátnak, zsakettnek hívtak.

A nők ruhái gyorsan változtak. A test vonalát követő könnyű ruhák után elterjedt a krinolin, a fűző, a tömítő párna, a szoknyát csak hátul szélesítő turnúr, melyek a nők alakjához a kor divatja szerint "toldottak hozzá":

Sportoláshoz is kötelező volt az "illelmes" öltözet. Kalap, napernyő – férfiak esetében sétapálca és fejfedő – nélkül nem lehetett megjelenni.

Ez a hölgy ruhája alatt halcsontból vagy fém-pántokból készült turnúrt visel.

A budapesti Országház neogótikus stílusban, a millennium évére készült el.

